HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 10 — VASTAAVA TOIMITTAJA A. KALSTA — 1933

PERJANTAI — ELOKUUN 18 P:NÄ

Nykyinen järjestelmä ei kykene luomaan vapaata maanviljelijää eikä suunnitelmallista maataloutta!

I. K. L. ja maatalous.

Ajan Suunta paljasti liikkeen todellisen ”karvan.”

Henki on kokonaan väärä.

Ajan Suunta kirjoitti t. k. 14 p:nä otsikolla »Maatalouden terveyttämisen edellytykset» maatalouden korko-oloista pääkirjoituksen, josta käy ilmi IKL:n kanta »kunnollisten» velkaantuneitten maanviljelijäin pelastajana. Me edellytämme niin, että Ajan Suunta IKL:n pää-äänenkannattajana tulkitsee Isänmaallisen Kansanliikkeen kannan ainakin sikäli, mikäli se koskee pääkirjoituksia.

Puheena olevan kirjoituksen lehti aloittelee seuraavasti:

»Usein kuulee sanottavan, ettei maatalous voi maksaa enemmän korkoa kuin 3 %, koska maatalouden keskimääräinen kannattavaisuus on 3 %. Tällainen puhe johtuu sekaannuksesta. Vaikkakaan se ei käytännössä tule kysymykseen, voi maatalous maksaa vaikka sata prosenttia vuodessa, jos velan kokonaismäärä on riittävän pieni. Asiaa ei ratkaise korkoprosentti, vaan vuotuisen koron kokonaismäärä. Mitä enemmän velkaa maanviljelijällä on omaan pääomaan verrattuna, sitä pienemmän korkoprosentin hän jaksaa maksaa.»

Kirjoitus lähtee nykyisen vallitsevan järjestelmän kannasta, että ratkaistavana on, miten paljon maatalous voi rahavallalle maksaa velkojaan ja korkoja, jotta päästäisiin »tästä välttämättömästä pahasta» eikä siitä, että maatalous on pääasia ja se on pelastettava, saatettava hyvinvoivaksi sekä ajan mittaan kokonaan velattomaksi, vapaaksi korko-orjuudesta ja kansainvälisen lainapääoman rasituksista. Perustaksi maatalouden korkoprosenttia määrättäessä ei muka voi ottaa sitä, mitä maatalous tuottaa, vaan miten paljon maanviljelijä voi maksaa korkoa, siis toisin sanoen, jos maanviljelijä on vähän velkaantunut omaisuuteensa nähden, niin hän voi maksaa enemmän korkoja ja kestää vielä kauan, ennenkuin hänen omaisuutensa on syöty rahakapitalismin taskuun. Voiko enää paremmin ja selvemmin tuoda julki kansainvälisen juutalaisen rahavallan pyrkimyksiä.

Kirjoittaja valittaa, että puhe 3 %:sta, todistaa sekaannusta, mutta eiköhän »sekaannusta» ole paljon enemmän siinä, että maatalouden korkoprosentista puhuttaessa selitetään, että maanviljelijä, joka on esim. vain 10 % velkaantunut, kykenee maksamaan korkoa enemmänkin. Tietysti se on totta, että maanviljelijä siihen pystyy 10 kertaa paremmin kuin se, joka 100 % velkaantunut. Toivottavasti kirjoittajakin myöntänee asiaa tarkemmin ajateltuaan, että jos maanviljelijä on 10 % velkaantunut, niin korkoa määrättäessä on perustaksi otettava se, miten paljon $^{1}/_{10}$ hänen maatalousomaisuudestaan voi tuottaa ja maksaa korkoa tappiota kärsimättä, sillä ellei näin olisi, niin pääomaa aina syötäisiin, kunnes loppu olisi käsissä. Täten ei minkäänlaista edistymistä voisi enää ajatellakaan.

Toivoisimme hartaasti, ettei IKL:n kanta olisi tässä suhteessa näin synkästi sama, kuin pimeimmän rahavallan edustajan.

Ylläolevaa jatkaessaan kirjoittaja puhuu sitten aina 100 % koron maksukyvystä tosin vain teoriassa, mutta sen ajatuksen kehittäminen veisi vallan pöyristyttävin johtopäätöksiin.

Sitten kirjoittaja käsittelee niitä keinoja, mitä on olemassa velkoja vakiinnutettaessa ja korkoja määrättäessä käytännössä, seuraavasti:

»On siis valittavana kaksi tietä, että valtio ottaa kantaakseen osan liiallisesta velkapääomasta *tai* osan liiallisesta vuotuisesta korosta. Mitään oleellista eroa ei näiden välillä ole. Myöskin voitaisiin lähteä kulkemaan keskitietä alentamalla *sekä* velkapääomaa *että* korkoprosenttia. Mikä näistä kolmesta tiestä järkyttää vähimmän yhteiskuntaamme? Vastaus riippuu siitä, mikä uhraus on määrältään pienin ja seurauksiltaan vähimmän tuhoisa.»

Ylläoleva leikkele on selvänä todistuksena siitä, kenen asioilla kirjoittaja liikkuu. Puhutaan valtion osallistumisesta maatalouden velkojen suorituksiin ja siitä, mikä esitetyistä kolmesta tiestä on vähimmin tuhoisa (kenelle?).

Ei valtion tarvitse tulla velkoihin osalliseksi, eikä se saa tulla, maataloutemme ei tarvitse armopaloja ja osanottoa, se voi itse elää ja vastata velkansa, mutta valtiovallan pitää antaa sille siihen tilaisuus.

Meidän on muutettava koko rahatalousjärjestelmä, meidän on vapautettava maataloutemme ja kaikkinainen luova työ korko-orjuudesta. Tämä tietää suurta muutosta ja se on tosiaankin »tuhoisa», mutta se on tuhoisa rahamahdin itsekkäille pyrkimyksille ja se on samalla kansainvälisen lainakapitaalin vallan loppu tässä maassa.

Loppuveto kirjoituksessa on mainio:

»Jos siis suunnitellaan koron alennusta kaikista maatalousveloista, tulee halvemmaksi ottaa niskoilleen suurempi pääomatappio ja kantaa enemmän korkoa, kuin pienempi pääomatappio ja pienempi korko. Ja silmäys tämän kirjoituksen ensimmäiseen taulukkoon osoittaa, että suuri osa maataloudestamme voi velkataakan ollessa nykyisellään maksaa korkeankin koron, varsinkin jos valtiovalta pyrkii korottamaan maataloustuotteiden hintoja.»

Tosiaankin rahavallalle, pörssikeinottelijoille, huijareille, luovan työn saalistajille on edullisempaa ja miellyttävämpää antaa valtion ottaa suurempi pääomatappio kerta kaikkiaan ja sitten taas saada rauhassa jatkaa entistä tuttua latua: keinotella kansakunnan työllä, kiskoa korkoa, elää hyvin ja olla — yhteiskunnan tukipylväitä.

Ei hyvät iikooälläläiset, Te suuret joukot, jotka tunnustatte puheena olevan liikkeen väriä, ei johtonne esittämällä tavalla maataloutemme vapaudu korko-orjuudesta eikä tilanne parane. Se voi hetkeksi helpottua ja pahan ratkaisun voi mahdollisesti siten lykätä tuonnemmaksi toisten miesten selvitettäväksi, mutta mätäpaise jää vielä olemaan ja entistä ehompana elämään.

VIIKON UUTISIA

Romania on päättänyt keskeyttää ulkomaisten velkain maksamisen t.k:n 15 p:stä alkaen.

*

Kuballa on ollut verinen kapina. Todennäköisesti on siellä ollut vierailla voimilla sormensa pelissä.

*

Walesissa on 17,000 kaivostyöläistä lakossa.

*

Italian hallitus on Amerikan lennon suorittaneen kenraali Balbon nimittänyt marsalkaksi. Odotetaan vielä hänen nimittämistään herttuaksi. — Hänen suoritustaan pidetään kaikkialla lentotekniikan suurimpana saavutuksena — meno ja paluu Ameriikaasta, 24:llä raskaalla pommituskoneella, mukanaan 100 miestä ja vain yksi uhri ja onnettomuus.

*

Ruotsissa on jo joku pankki alentanut talletuskorkonsa 2,5 %:iin. Pankkien kassavarat harvinaisen suuret.

*

Viro on julistettu sotatilaan. Rintamamiesyhdistykset on lakkautettu sosialistien vatimuksesta. Sanomalehdet ovat ankaran ennakkosensuurin alaisia. Tuloksettomia kotitarkastuksia on pidetty ahkerasti erikoisesti rintamamiesten ja upseerien luona. — Samaan aikaan vierailee riigivanem Tönison presidenttimme luona.

»Pohjan Pojat» vierailivat aikoinaan Virossa, kun kotimaassamme oli saatu asiat järjestykseen. »Vierailu» ei suinkaan ollut sosialistien vaatimuksesta, eikä heidän hyväkseen.

*

Kapteeni Bremer palasi maailmanympärilennoltaan.

*

Venäjällä huhuillaan olevan huomattavia kapinoita — ennen kaikkea Ukrainassa. Talonpojat ovat tyytymättömiä viljan pakko-ottoihin ja — nälkäkuolemaan.

*

Vuoden seitsemänä ensimäisenä kuukautena on vientienemmyys 631 milj. mk.

Maamme ei ole köyhä eikä kurja, mutta vain osa kansastamme hyötyy sen rikkauksista.

Terve oi Ceasar!

Kuolemaan tuomitut tervehtivät sinua!

Aikoinaan viskasi profeetallinen »Ilkka» ilmoille kysymyksen: »Missä on se mies». Kysymys on kierrellyt jo vuosia poliittisessa ilmapiirissämme etsien »sitä miestä» — yhtä ja toista on kokeiltu, mutta kaikki on köykäisiksi havaittu.

Entinen emämaamme Ruotsi, jossa parhaillaan suunnitellaan kruununmuuttoa sosialisteja lähellä olevalle kruununprinssille, on aina meistä pitänyt hyvää huolta, jopa niin, että sen demokraattilehtikin etsi meille diktaattoria ja se on Tanner. Meillä usein hymyillään Ruotsista tulleille neuvoille. Ennen vanhaan epäiltiin myös, että »voiko Natsaretista tulla mitään hyvää». Ottakaamme siis asia vakavasti. Sitäpaitsi on suuri historijoitsijamme Danielsson-Kalmarikin kerran sanonut, että ellei Tanner olisi sosialisti, niin hän olisi se mies! Mutta — — sosialisti oli Mussolini, sosialisti Pilsudski? Entä Lenin, Trotski ja Kumpp:t. Ruotsalaisen sosialistilehden olettamus on hyvin johdonmukainen.

Diktaattorikandidaatti on ruotsalaiselle lehdelle haastattelussa salaamatta pahoitellut, että »antidemokraattiset voimat» ovat edelleen Suomessa voimakkaat ja että suojeluskuntia ei ole »demokratisoitu», vaan härnätty suojeluskuntien vastustamisella isänmaallisia ja puolustusystävällisiä tunteita voimistumaan.

Kun tämä haastattelu tulee ilmoille samaan aikaan, kun Virossa on julistettu sotatila ja lakkautusmääräykset m.m. rintamamiesyhdistyksille, herää itsessään kysymys: joko meillä suunnitellaan poikkeustilannetta ja diktaattorikin on jo etsitty. — Emmehän me tavalliset ihmiset tiedä, mitä suuret herrat ovat ehkä jo »kulissien takana» päättäneet.

Lisäksi on äsken toimitettu etsintöjä IKL:n ja SKJ:n arkistoissa. Eikö olisi syytä tutkia vähän Elantoakin, sillä firmalla on runsaasti varoja käytettävissä, joten se on vaarallisempi, kuin köyhät järjestöt ja sen johtaja pitäisi olla nyt parlamentaarisessa valtiossa vaarallisempi, kuin mainittujen järjestöjen johtajat.

Synkkä on tulevaisuus ainakin sellaisella meikäläisellä, joka on rintamamies, suojeluskuntalainen ja joko SKJ:n tai IKL:n jäsen.

Siis »terve oi Ceasar, kuolemaan tuomitut tervehtivät sinua».

On ironiaa, sangen katkeraa nähdä samoista kynistä lähtevän tällaisia kirjoituksia, mitä oli puheena oleva pääkirjoitus ja sitten kuulla samojen miesten suilla puhuttavan hädänalaisten maanviljelijäin auttamisesta, »pakkohuutokauppojen lopettamisesta ja Nivalan miesten armahtamisesta».

Isänmaalliset kansalaiset, Te jotka todella tahdotte vapauttaa tämän maan marksilaisista, tulkaa riveihimme taistelemaan. Marksilaisuus ei häviä huutamalla. Se on hävitettävissä vain siten, että me hävitämme maastamme pahan alkujuuren, järjestelmän, joka takaa vallan rahamahdille, joka tosin yhtyy isänmaallisuushuutoon, mutta samalla on keinotteluineen ja saalistuksineen marksiiaisuuden varmin tuki tässä maassa.

Tulkaa kanssamme taistelemaan rahavaltaa ja marksilaisuutta vastaan. Vain tällä tiellä löytyy oikea isänmaallisuus, yhteishyvä, kansan hyvinvointi ja vain täten syntyy kansalaisissamme puolustustahto ja korkea puolustuskunto.

„Tolperi” tekee sattumoisin naistuttavuuksia.

Ja kertoo niistä maailmalla.

Maalaisliitolaisissa lehdissä, m. m. Savon Sanomissa, 12/8-33, osastossa »Helsingin horisontissa» kertoo nim. »Tolperi» (Helojärvi) m. m.:

»Tapasin joku päivä sitten sattumoisin erään terhakan vaimoihmisen, jonka kanssa jouduin juttusille. Hän nimitti itseänsä »valkoiseksi rouvaksi» ja ihmetteli kovasti, etten häntä tuntenut tai tietänyt mitään hänen toiminnastaan. Kertoi olleensa Suomen Kansan järjestön organisaattori ja värvänneensä tähän Kalstan järjestöön nyt viimeksi noin 500 naista ja yli 200 miestä. Mutta sitten mainitsi tulleensa tuntemaan lähemmin johtajat ja tämä tuntemus karkoitti hänet heti tuosta järjestöstä. Hänet ja kaikki muutkin »kunnon ihmiset», käyttääkseni »valkoisen rouvan» sanontaa.

Jos kertoisin lukijoilleni osankin kaikesta siitä, mitä tämä sivistyneeltä vaikuttava rouvasihminen minulle ja eräälle toiselle tuntemattomalle kertoili SKJ:stä ja sen aikomuksista, nin ei minua kukaan uskoisi. Niin ihmeellisiä olivat hänen kertomuksensa».

Ei pitäisi mennä »sattumoisin» tekemään tuttavuuksia ja niistä heti maailmalle kertomaan. Voi näes joutua naurettavaksi — herra Tolperi. »Valkoinen rouva» on joskus työntäynyt järjestömme kokouksiin ja kertoillen itsestään »niin ihmeellisiä, ettei kukaan uskonut». Hän on muka ollut Suomenlinnassa sairaanhoitajattarena v. 1918 — punavankien aikana ja kertoo itkeneensä ja rukoilleensa vangeille armoa — viimein heittäytyneensä saksalaisen kenraalin kaulaan, joka on muka armahtanut vangit sanoen, että tekee sen tämän naisen tähden. (Onko hän heittäytynyt herra Helojärven kaulaan ei hän itse kerro, mutta »naisen tähden» hänkin näkyy uhrautuvan. — Ehkä heillä on jo vanhempi tuttavuus »sattumoisin», kun rouva ihmetteli, ettei herra häntä tuntenut).

Sama rouva on kuulemma jo aikaisemmin ampunut rakastajansa. (Varokaa, ritari Tolperi!) »Valkoinen rouva» on useampaan otteeseen ollut »Lotta Svärdissä», mutta ehkä sielläkin »tuli lähemmin tuntemaan johtajat».

Samoin kerrotaan hänen hoidelleen aikoinaan suojeluskuntien rahankeräyksiä — sekasilla tuloksilla.

Ehkä Tolperi on jo nyt ehtinyt tutustumisessaan pitemmälle, joten hän voi jatkaa. Muun maailman arvostelu on: hysteerinen nainen — ehkä enemmänkin. Mutta ritari on peloton ja nuhteeton!

„Shylockin Sanomat” ehdottaa

pääkirjoituksessaan 15. 8. sellaista luottojärjestelmän »uudistamista», ettei enään hyväksyttäisi mitään takaajia, paitsi »maisterivekseleille», vaan myönnettäisiin luottoa ainoastaan realivakuuksia vastaan.

Tässä ehdotuksessa ilmenee k. o. lehden *vapaamielinen* ajatustapa. Se tahtoo näet *vapauttaa* pankinjohtajia siitä rasituksesta, jota edellyttää henkilötuntemuksen hankkiminen, talouselämän luottotarpeiden tutkiminen, eri elinkeinohaarojen välisen tasapainon harrastaminen, yritteliäisyyden elvyttäminen y. m. kiusalliset tehtävät, joissa lehti — kummallista kyllä — myöntää itse pankinjohtajienkin pystyvän erehtymään. Realivakuuksissa taas eivät pankinjohtajat, eivätkä edes tavallisetkaan kuolevaiset erehdy — niinkuin talon- ja osakehuoneustojen omistajat omasta kokemuksestaan tietänevät?

Mutta »Shylockin Sanomain» ehdotuksella on vielä toinenkin hyvä puoli. Kuta vähemmän huolehditaan henkilöllisyydestä ja yritteliäisyydestä, sitä pikemmin kypsyy se aika, jolloin lainojen panteiksi otetut »realivakuudet» lankeavat polkuhinnoilla oikeaan Shylockin kynsiin.

K. o. pääkirjoitus osoittaa sangen selvästi, kenenkä hiiliin lehti puhaltaa. Väitetään että »kansa tahtoo tulla petetyksi». Epäilemme kuitenkin, tahtooko Suomen kansa tulla petetyksi noin häikäilemättömällä harhaopilla.

Yli 1.300.000 kilometriä Saksan maanteillä

on Adolf Hitler ajanut tähänastisena poliittisena työkautena, ja tällöin joutunut hyvin tuntemaan Saksan tieoloja. Nämä hänen henkilökohtaisetkin kokemuksensa ovat suuresti vaikuttaneet Saksan suureen valtatieohjelmaan, jota on jo ryhdytty järjestelmällisesti toteuttamaan.. K. o. suunnitelma tähtää m. m. rautatie-, auto-, vesi- ja lentoliikenteiden tasapainoon saattamiseen ja varsinkin epäterveen auto- ja rautatieliikenteen kilpailun poistamiseen.

Suunnitelma on laadittu useamman tulevan vuosikymmenen kehitystä silmälläpitäen, ja sen toteuttaminen tulee antamaan työtä suurille työttömien joukoille.

卐

Mihinkähän tuloksiin ovat johtaneet meidän kansanedustajamme »saunamatkat?»

Säästäväisyys-kysymyksemme.

I.

Säästäväisyydellä yleensä nykyisin tarkoitetaan pyrkimystä koettaa supistaa jokapäiväiset menot mahdollisimman vähiin, elää vaatimattomasti ja panna kaikki rahat, jotka eivät mene jokapäiväiseen elämään — säästöön luottolaitoksiin, kassoihin tai yksityisten taakse ja saattaa ne sitä tietä korkoa kasvamaan, uutta pääomaa luomaan. Tämä on nykyajan säästäväisyysihanne.

Kaikki henkilöt, laitokset, julkaisut, jotka ovat vähänkin rahan kanssa tekemisessä tai jotka tahtovat esiintyä taloutemme kohottajana ja tuotantomme parantajana, huutavat lakkaamatta, että meidän kansamme ei osaa säästää, se elää ylellisesti, tuhlaa kaikki varansa turhuuteen ja vieläpä on menty niinkin pitkälle, että sanotaan nykyisen talouspulan johtuvan suorastaan ylellisestä elämästä ja siitä, ettei ole osattu säästää. Erikoisesti on meidän pulassa elävä maanviljelijämme saanut kuulla kunniansa siitä, ettei ole osannut hoitaa tulojansa säästäen, vaan on elänyt joisteliaasti, ostanut autoja, pukeutunut ylellisesti, matkustellut liikaa ja siten itse saattanut itsensä omin tahdoin siihen pulaan, missä nyt on ja vieläpä johtanut pulaan tämän kautta koko maan.

Emme tahdo kieltää, etteikö harvinaisissa poikkeustapauksissa olisi sattunut, että maanviljelijä olisi elänyt liian komeasti, mutta kun tämä piirre tahdotaan yleistää, niin on se isku ilmaan.

Kun nykyisen järjestelmän kannattajat näin väittävät aina silloin, kun pulassa olevat valittavat huonoja aikoja, niin he tavallisesti silloin unohtavat toisen perustelunsa tilanteen huonouteen, nim. yleismaailmalliset syyt, jotka taas tuodaan toisissa tilaisuuksissa esille.

Tämä sästäväisyyden puute kansassamme, näin selitetään, on suorastaan ahtaan aikamme synnyttäjä. Jotta elämä voisi vilkastua, luottamus palata, yritteliäisyys elpyä, siihen tarvitaan rahaa, jota on saatavana vain säästämällä taikka sitten lainaamalla ulkomailta, mutta viimemainittu muotoa ei voi jatkuvasti ja rajattomasti käyttää, sillä sellainen luotto voi joskus luottamuksen puutteessa tyystin loppua tai ainakin siitä loppujen lopuksi täytyy maksaa kansainväliselle rahamahdille niin korkeat lunnaat, ettei enään uskalleta siihen puuttua.

Säästämään kehoitetaan lakkaamatta, se on ainoa keino asian auttamiseksi, tuotannon elvyttämiseksi ja vieläpä — työttömyyden poistamiseksikin.

Kun tällaista säästäväisyysihannetta ennakkoluulottomasti ja kylmästi harkitsee, niin havaitsee siinä helposti eräitä vikoja erikoisesti seurauksiin nähden, mihin se johtaa ja mitkä ovat sen olennaisimmat heikkoudet.

Olemme jokainen elämässämme olleet tilaisuudessa toteamaan tämän säästäväisyysihanteen tyypillisimpiä edustajia. Hän on henkilö, joka koettaa elää sangen vaatimattomasti, joka ei raatsi edes syödäkään, henkilö, joka vetää pennin soikeana toisen kädestä, hän on myöskin henkilö, joka melkein aina ei luo mitään, ei tuota mitään, hänellä on vain yksi päämäärä — koota rahaa, saada se suunnattomia korkoja kasvamaan, hän koronkiskuri, saalistaja, joka elää, nauttii vain siitä, että saa rahamääränsä kasvamaan, monikertaistumaan välittämättä siitä, että se kaikki tapahtuu kanssaihmisten kustannuksella ja vahingoksi. Mutta hän on myöskin henkilö, jota kaikki kumartavat (tosin takana jotkut parjaavatkin), kunnioittavat, hän on yhteiskuntamme tukipylväitä, nykyisen systeemin ihanteita, hän on — säästäjä.

Säästäjiä nykyisen järjestelmän aikana on myöskin toista lajia, joista nykyisin pidetään erikoista huolta ja jotka on tuotu esille, aina kun on esitetty inflatiovaatimuksia. Nämä tunnetaan pikkusäästäjien nimellä ja näihin voitanee lukea myöskin kaikki sellaiset säästäjät, jotka ovat ottaneet itselleen suuremman tai pienemmän henkivakuutuksen. Näistä tällaisista säästäjistä nykyinen järjestelmä tahtoo erikoista huolta pitää ja varjella niitä kaikilta vahingoilta.

Emme tahdo millään muotoa kieltää, etteikö nämä olisi säästäjiä, sillä he ovat markkan markalta koonneet säästönsä ja sijoittaneet ne pankkeihin ja henkivakuutusyhtiöihin korkoa kasvamaan saadakseen ne joskus vanhoilla päivillä suurentuneina takaisin ja siten turvaten itselleen elämänsä ehtoolla jossain määrin paremman toimeentulon kuin muuten. Mutta kun ajatellee, että nämä tällaiset säästöt ovat kootut useimmiten sen kautta, että elinedellytyksiä on vähennetty, että monasti on eletty suorastaan puutteessa samanaikaisesti, kun henkilö, toiminimi, jolta säästäjät ovat tuloja saaneet, suuresti rikastuvat säästäjien työstä ja ne laitokset, joille säästäjät ovat säästönsä jättäneet huolettavaksi, nauttivat niistä nykyisen systeemin vallitessa suunnattomia tuloja koronkiskonnalla ja siten luovaa työtä saalistamalla, niin tuntuu tympäisevältä rahavallan hellä huolenpito heistä. Nämä tällaiset pikkusäästäjät, joilta koko heidän elämänsä ajan on ryöstetty huomattava osa sen kautta, että heitä on pidetty alipalkattuina, saavat sitten elämänsä ehtoolla »säästöjensä» avulla osan takaisin siitä, mitä ovat elämässään luoneet, suuremman osan siitä joutuessa rahavallan pohjattomiin taskuihin.

Kun näin on järjestetty, on rahavalta tilaisuudessa keräämään yhä uusia ja uusia »säästöjä» hallintaansa ja voi ne taas heittää ulos saalistamaan tuotannollista elämää, korko-orjuuttamaan luovaa työtä.

Jos sen sijaan pikkusäästöt, jotka ovat syntyneet siten, että on luovuttu kohtuullisista elinehdoista, olisivat joutuneet ilman välikäsiä suoraan kulutukseen, niin olisi se tienänyt ostokyvyn elpymistä, tuotannollisen elämän parantumista ja laajentumista ja sitä tietä parempia palkkoja, elinehtoja ja parempia — säästämismahdollisuuksia säästäjille.

Kun suurinta ääntä tällaisesta säästämisestä pitävät rahavallan edustajat, niin tulee väkistenkin ajatelleeksi, että he tekevät sen tarkoituksella, saadakseen siten paremmin verhottua liikaiset, itsekäät pyrkimyksensä, heittävät siten sumua kansan silmille, jotteivät rahakapitalismin pimeät otteet selviäisi kansalle.

Suurelta osalta tämän alati toistuvan säästäväisyyspainostuksen kautta on nykyinen rahatalousjärjestelmä onnistunut pimittämään kansamme näkemästä siinä olevia ilmeisiä heikkouksia ja siten saanut säästäjät, suuren osan kansakuntaamme kannattamaan järjestelmän korkokapitalismin orjuuttamispyrkimyksiä, jotka tietävät kaiken vallan siirtymistä rahamahdille sekä taloudellisessa että myöskin poliittisessa elämässä.

Täten rahapääoman kasvattaminen, jonka arvoa hyötyätuottavalle yksilöille ja kansantaloudelle ei kukaan kieltäne, saattaa aiheuttaa »väärinsuunnattuna» ja ennen kaikkea »väärin käytettynä» vaikeita ristiriitoja nykyisessä yhteiskunnassamme.

Me emme millään tavalla tahdo saada kansaamme elämään ylellisesti, emme mitenkään tahdo estää kansaamme säästämästä rahavarojaan, vaan me väitamme, *että nykyinen säästämishuuto on yksipuolista ja tietää todellisten säästöjen väärinkäyttöä.*

Tuotannollisen elämän elpyminen, työttömyyden poistaminen ja hyvinvoinnin palauttaminen ei riipu eikä saa riippua yksipuolisesti kansakunnan rahasäästöistä ja niiden tallettamisesta luottolaitoksiin.

Maatalous-osasto

Kamaramuokkaus arvoonsa.

Viljasadot alkavat olla kohta korjatut, syksy lähestyy ja maamiehen on ruvettava ajattelemaan joka vuosi toistuvaa peltojensa syysmuokkausta. Syistä, joihin palaan hiukan myöhemmin, alotetaan meillä syysmuokkaus yleensä vasta varsinaisella syyskynnöllä eli syystämisellä. Maanmuokkausta ja seuraavaa satoa silmällä pitäen on tällaista menettelytapaa noudatettaessa hyvin usein pahasti myöhästytty. Kasvullisuuden hallussa ollessa ja korjuutöitä suoritettaessa on näet maan *pintakerros* ehtinyt paisua niin tiiviiksi, että *sen rikkominen on välttämätöntä jo kohta sadon korjuun jälkeen.* Sen johdosta, että kyseelliseen työhön on aikaisemmin käytetty miltei yksinomaan auraa, kulkee toimenpide tavallisimmin kamarakynnön nimellä. Mutta koska ainakin keveämmillä mailla päästään äestämällä, esim. jousi- tai Hankmo-äkeellä, samaan tulokseen, olisi mielestäni nimitys *kamaramuokkaus* oikeaan osuvampi.

Kamaramuokkauksen tuottamat edut ovat hyvin moninaiset. Mainittakoon niistä tässä edes tärkeimmät. Tällöin estyy maan enempi kuivuminen, koska alemmista kerroksista vettä nostavat ja haihduttavat pienet hiushuokoset tulevat tavallaan katkotuiksi. Samalla pääsee maahan tunkeutumaan ilmaa, joka huomattavassa määrässä edistää monien kivennäisaineitten vapautumista ja kaikenlaisten kasvijätteitten hajaantumista, ennen muuta lahoamista. Satojen maalle jättämä sänki y. m. jätteet tulevat kamaramuokkauksessa maahan sekoitetuiksi, mistä luonnollisesti on seurauksena multavuuden lisääntyminen. Eritoten on huomattava, että pellon pinnalle varisseet *rikkaruohojen siemenet* rupeavat — kuohkeaan multaan jouduttuaan — nopeasti itämään, ja niistä kehittyvät taimet tulevat silloin varsinaisen syyskynnön yhteydessä tuhotuiksi. Jotta viimemainittu tarkoitus varmemmin saavutettaisiin, on maa tämän ensimmäisen muokkauksen jälkeen parasta jyrätä kiekkojyrällä: silloin saadaan nousemaan tarvittava kosteus siementen ja nuorien rikkaruohontaimien ulottuville. Jos muokkaus on toimitettu auralla, on perin edullista, että kamarakynnetty maa ennen jyräämistä äestetään.

Lyhyen viljelykautemme vuoksi ja osittain tietämättömyydestäkin johtuen on kamaramuokkaus meidän maassamme toistaiseksi liian vähän käytännössä. Ajan puute lienee monissa tapauksissa suurimpana syynä. Jotta kamaramuokkauksesta nimittäin olisi vastaava hyöty, olisi se toimitettava *noin kolmisen viikkoa ennen syyskyntöä.* Mutta viljelyksen voimaperäistyttämisen sekä varsinkin rikkaruohojen hävittämisen vuoksi olisi kaikissa tapauksissa pyrittävä puheenaolevan ajan varaamiseen. Sille taas ei mitään mahda, jos muutamien viljelyskasviemme (juurikasvit, peruna ja kaura) korjuu joinakin vuosina tapahtuu niin myöhään ja talven tulo siksi aikaisin, että tuskin ehditään kunnolla suorittaa peltojen syyskyntöä. Pitäen silmällä paikallisia oloja lienee syytä painostaa, että ainakin Etelä-Suomen voimaperäisessä juurikasviviljelyksessä olisi kamaramuokkaus säännöllisesti toimitettava. Lisääntyneen sadon muodossa tulevat kyllä vaivat ja kustannukset korvatuiksi.

Agraari.

S.K.J:n puseromies.

Sinä puseromies, suuren asiamme esi-taistelija, tunnuksemme kantaja, saanet usein kestää pilkkaa vastustajiemme, puoluehuumauksen lumoissa olevien puolelta, niiden, jotka eivät vielä tunne asiaamme, sen korkeaa, jaloa tarkoitusta ja päämäärää. — Mutta sinun ei tarvitse hävetä, etkä sinä sitä teekään, sillä sinä itse olet tietoinen asiastamme, sen rakentavasta voimasta. Sinä olet ylpeä saadessasi olla mukana tässä jalossa työssämme, joka varmaan kantaa vielä kerran kansamme keskuudessa jalon hedelmän, saaden rikkirevityn, puoluekarsinoissa, vihan saastassa raivoavan kansamme huomaamaan, että sillä tiellä emme voi enää jatkaa kulkuamme, vaan meidän täytyy muuttaa suuntaa, täytyy kääntyä sille tielle, jonka nimi on epäitsekkyys ja rakkaus. Se on ainoa suunta, ainoa työaseemme rakennustyössämme, kansalaistemme liittämisessä yhteen suureksi Suomen kansaksi, jossa ei enää tunneta vihaa, tuota repivää voimaa, vaan kaikki kansalaiset todella tuntevat kuuluvansa yhteen suureen Suomen kansan perheeseen, sen jäseneksi. Tähän jaloon työhön olet sinä ryhtynyt. Ja varmana alkamamme taistelun päämäärän saavuttamiseksi sinä jatkat taisteluasi ylpeänä, pää pystyssä. Kun olemme kaikkemme tehneet asiamme puolesta, niin saamme olla varmat siitä, että palkaksi työstäsi tulet saamaan jälkipolviemme siunauksen, joka esimerkkiäsi noudattaen jatkaa työtäsi ja pitää myöskin huolen siitä, ettei pilkkaajien jalka tule koskaan astumaan hautakummullesi, vaan rakkauden siunaavat tuulet huminoi tämän rakastamasi maan yllä.

Helsingissä, heinäkuulla 1933.

V. T.

Korko-orjuus lisää työttömyyttä.

Jos minulla olisi 1,000,000 markkaa, niin voisin niillä ostaa maatilan ja ryhtyä sitä viljelemään. Silloin minä saisin rahoilleni korkeintaan 3 %. Voisin myöskin perustaa pienen tehtaan, mutta se on kysymyksenalaista, tuottaisiko se minulle nyt pulan aikana mitään voittoa.

Mutta minä voin myöskin *lainata* rahani hätään joutuneille maanviljelijöille. Silloin saan varmasti 10 % korkoa. Sitten, kun lainojen ottajat eivät enään kykene täsmällisesti maksamaan korkojaan, minä saan heidän tilansa haltuuni polkuhinnalla. Sekin on »hyvä affääri». Ja tämän jälkeen vuokraan nuo tilat entisille omistajilleen, jotka joutuvat siis vielä maksamaan minulle hyviä vuokramaksuja.

Silloin minun ei tarvitse itse tehdä mitään työtä, vaan ainoastaan istua ja »valvoa etujani». Ja jos olen oikein laiska, niin tallettan miljoonani pankkiin, tyydyn hieman pienempiin tuloihin, ja annan pankin »valvoa etujani», s.t.s. lainata rahani maanviljelijöille j. n. e.

Näin voi nykyisen järjestelmän vallitessa pakosta ajatella jokainen, jolla on vapaata rahaa. Toisin sanoen: Niille, joilla on vapaata rahaa, tarjoo nykyinen pulatilanne *erikoisen* hyviä tilaisuuksia *vaivatta* ansaita vielä enemmän rahaa. Normaaliaikoina tulee heidän siitä vastoin sijoittaa rahansa tuotannollisiin yrityksiin, jotka tarjoavat ihmisille työtä, sekä valvoa näiden yrityksien hoitoa; s.t.s. silloin rahanomistajankin täytyy itse tehdä työtä.

Tästä esimerkistä selviää, että työttömyyden poistaminen ja pulan lieventäminen *ei ole rahanomistajien edun mukaista.*

Päivä- ja ammattilehdistön pulapohdintaa seuratessa huomaamme helposti, että siinä aina vaan puhutaan *sellaisista* keinoista pulaa vastaan, jotka eivät millään tavalla olisi omiaan vähentämään noita rahapääoman nykyisiä, poikkeuksellisen suuria tulomahdollisuuksia. Mutta sellaisia keinoja, jotka helpottaisivat pulatilannetta eivätkä koituisi rahavallalle vahingoksi, kerta kaikkiaan *ei ole.* Kun väitetään, ettei voida juuri tehdä mitään pulan *voittamiseksi,* että täytyy tyytyä suurimman hädän lieventämiseen ja odottaa kunnes pula menee ohi, niin tämä on kyllä totta, *mikäli tahdotaan ehdottomasti säilyttää rahapääoman nykyistä poikkeuksellisen edullista asemaa.* Pulaa ei voida voittaa ilman *uhrauksia* rahapääoman taholta.

Kaksi suuntaa taistelevat nyt koko maailmassa ylivallasta: Vanha liberalismi, joka pitää rahapääoman etuoikeuksien säilyttämisen pääasiana, ja kansallissosialismi, joka pitää laajojen kansankerroksien toimeentulon pääasiana.

Liberalismin takana hoitaa juutalais-kansainvälinen suurpääoma ohjakset. Maailmansanomalehdistön avulla se on onnistunut tekemään kansainväliseen sosialidemokratiankin rengikseen, vaikka ainoastaan korkeimmat puoluejohtajat ovat tästä häpeällisestä tosiasiasta tietoisia, itse työväki vielä uskoo sosialidemokratian heidän omaksi liikkeeksi.

Kansallissosialistisessa liikkeessä ovat yhtyneet ne kansalaiset, jotka ovat heränneet näkemään kylmän todellisuuden, jotka ovat havainneet »kulissien takaisen» juonittelun ja jotka ymmärtävät kansojen olevan vaarassa joutua täydelliseen orjuuteen. Kansallissosialismi ei suinkaan pyri mihinkään »diktatuuriin» — tuo väite on vastustajien levittämä valhe. Kansallissosialismin päättäväiset ja kouraantuntuvat otteet kohdistuvat ainoastaan tuohon »ylivaltiolliseen rahamahtiin» — ja sen *kätyreihin,* joiden diktatuurista se tahtoo kansat *vapauttaa.*

Tämä kaikki ei ole tarkoitettu pikkupääoman omistajia, vaan ylivaltiollista rahamahtia vastaan.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

ALUEITTEN TILAUSKILPAILU.

Viime maanantaina osotti alueitten välinen tilauskilpailu seuraavia tuloksia:

1. (1). Itä-Karjalan alue.
2. (5.) Helsingin Esik alue.
3. (2). Länsi-Uudenmaan alue.
4. (7). Vaasan alue.
5. (—). Helsingin 12 alue.
6. (6). » 1 »
7. (3). » 7 »
8. (8). Kuopion alue.
9. (10). Helsingin 14 alue.
10. (4). » 11 »

Kuten näkyy Itä-Karjala edelleen pitää ensimmäistä tilaa. Helsingin Esikaupunki alue on piipahtanut toiselle tiallle. Vaasa on myöskin kunnostautunut nousten 7 tilalta 4 tilalle. Helsingin 12 alue joka pysyi viime kerralla piilossa nousi yhtäkkiä 5 tilalle. Jatkoa vain kilpakentällä.

SUURKILPAILUMME.

Tavallinen maanantaitarkastus taas näyttää meille tuloksien.

1. (1) Tukiv. J. Pirinen, Helsinki.
2. (2) Jv. E. Bernhof, Helsinki.
3. (3) Toimistop. G. Lindqvist, Helsinki.
4. (4) Itäinen R. C. Maist., Turku.
5. (5) Järj. joht. A. Kalsta, Helsinki.
6. (6) Aluev. K. Halme, Helsinki
7. (8) Aluev. K. Jansson, Karjaa.
8. (20) Opettaja E. Kull, Vaasa.
9. (—) Maanvilj. Ollikainen, Laukaa.
10. (6) Kirjanp. V. Nuoreva, Helsinki.
11. (14) Jv. A. Virtanen, Helsinki.
12. (16) Maanvilj. H. Latvus, Salmi.
13. (9) Jv. T. Salonen Käpylä.
14. (10) Tv. K. A. Peltonen, Helsinki.
15. (12) Tv. S. Hilli, Helsinki.
16. (11) Aluev. J. Vakkuri, Helsinki.
17. (16) Tv. I. Saarto, Helsinki.
18. (24) Lehtiv. Y. Raikas, Helsinki.
18. (—) Jv. L. Riikman, Helsinki.
18. (13) Jv. A. Lae Helsinki.
21. (18) Jv. A. Alkio, Helsinki.
21. (21) Jv. O. Sjöstrand, Kuopio.
21. (18) Tv. Y. Tepponen, Helsinki.
24. (—) Aluev. N. Keiränen, Helsinki.
24 (23) Jv. B. v. Alfthan, Helsinki.

Kuten näkyy ovat taasen numerot muuttuneet. Pois on jälleen tipahtanut 25 parhaamman joukosta toht. G. v. Hertzén, kirj. Rauanheimo ja joht. Kostilainen. Uusina tulokkaina näemme maanviljelijä Ollikaisen Laukaasta, Jv. Riikmanin Helsingistä ja aluev. N. Keinäsen Helsingistä. Ensi maanantaina uusi tarkkailu.

PIIRIHUONEUSTO MIKONKATU 1.

Yleisiä kokouksia:

Keskiviikkona 23. 8. -33 klo 19.00. Johtaa Aluev. N. Keinänen.

Torstaina 24. 8. -33 klo 19.00.. Ruotsinkielinen. Johtaa Jv. B. v. Alfthan.

Keskiviikknoa 30. 8. -33 klo 19.00. Johtaa Aluev. N. Keinänen.

Torstaina 31. 8. -33 klo 19.00. Ruotsinkielinen. Johtaa Jv. B. v. Alfthan.

Tilaisuuksiin pääsy vapaa.

— *Reipas illanvietto* oli Helsingin I alueella viime lauantaina kerholla Makasiinink. 6. Huoneusto oli hauskasti koristettu, jopa hiukan värivalaistustakin järjestetty. Jäseniä tuttavineen oli saapunut yli 150 henkeä. Ilta kului hauskasti ja rattoisasti, oli ohjelmaa ja karkeloa, olipa pieni renkaanheittokilpailukin ja karamelliarpajaiset. Perheiltama oli nimetty pukukarnevaalien merkeissä ja siksi olivat muutamat nuorukaiset sekä neitoset järjestäneet lystiä pukujensa sommittelussa.

Helsingin Sanomat juutalaisuuden äänitorvena.

Juutalainen Otto Deutsch Helsingin Sanomain Wienin kirjeenvaihtaja.

Helsingin Sanomat, kulttuurivapaamielisten, n. k. »Edistyspuolueen» äänenkannattaja on osoittautunut porvarillisten suomenkielisten lehtien joukossa esiintyvän puhtaasti juutalais-vapaamielisten pyrkimysten esiltuojana. Erikoisesti ulkomaita koskevissa artikkeleissaan on lehdellä ollut paikka juutalaisuuden puoltajana. Kansallissosialismin voitto Saksassa oli lehdelle isku vasten kasvoja, erikoisesti koska tämä voitto osoittaa koko maailmalle, että kansallissosialismi on ainoa kantava aate, joka voi yhdistää puoluetaisteluiden rikkirepimän kansan.

Itävallan sisäpolitiikalle näyttää H. S. osoittavan suurta huomaavaisuutta. Lehdellä on Wienin kirjeenvaihtajana kansainvälinen juutalainen Otto Deutsch, joka artikkeleissaan koettaa tehdä sikäläisen Dollfussin hallituksen toimenpiteet täysin oikeutetuksi Itävallan kansalliselta näkökannalta katsottuna.

T. k. 12 p:nä kirjoituksessaan H. S:ssa osoittaa Otto Deutsch asioista perillä olevalle lukijalle täydelleen, että hän on juutalaisen suurfinanssin kiertoartikkelikirjoittaja. Hän kirjoittaa m. m. seuraavaa: »Ei ole niinmuodoin ihmeteltävä, että taistelua kansallissosialismia vastaan käyvät käsikädessä kirkko (roomalais-katollinen), sosialidemokraatit ja juutalaiset».

Me emme ihmettele sitä vähintäkään, sillä juutalaisfinanssi, marksilaiset ja mustan kansainvälisyyden (roomalais-katolisen kirkon korkein johto, jesuiitat) valtiaat ovat aina lyöttäytyneet yhteen, kun on kysymyksessä estää yksimielisyyden saavuttaminen ja kansan kokonaisuuden luominen. Kumminkin ihmettelemme sitä, että niin ovela juutalaistyyppi kuin Otto Deutsch tällä kertaa on ollut niin varomaton, että on itse omalla nimellään tuonut asian esille.

Me varotamme. Älkää uskoko niihin sireenilauluihin **sellaisissa lehdissä** kuin Helsingin Sanomat, Svenska Pressen, Sosialidemokraatti, sillä niiden tehtävänä maassamme on pimittää Suomen kansaa, että se vastaan panematta olisi valmis alistumaan juutalaisen suurfinanssin rahadiktatuuriin.

Uudet tuulet puhaltavat.

Maailmansodan jälkeen, kun vapaamuurarit olivat kukistaneet monarkit, vaipui koko maailma marxismin ja parlamenttarismin armoille. Venäjän bolsheviikit saivat useimmissa maissa touhuta vapaasti kylväessään rahvaaseen vihaa.

Meillä ja muutamissa vähemmän tärkeissä maissa, oli täytynyt suorastaan aseellisesti hillitä punaista hirviötä, mutta vuosi vuodelta alkoi tämä taas tulla yhä rohkeammaksi.

Italiassa, jossa punaiset alkoivat terrorisoida koko valtakuntaa, nousi voimakas, rohkea ja älykäs kansan mies heitä vastaan, loi uuden järjestön, kasvatti uuden kansallishengen ja maailmankatsomuksen, kuoletti puolueet. Tämä mies on hallinnut yli kymmenen vuotta maataan ja on, tuosta rappeutuneesta valtakunnasta sillä ajalla kehittänyt ensiluokan suurvallan elinvoimaisine talouksineen ja voimakkaine armeijoineen.

Saksa, jota painoi raskaat sotakorvaukset, sai maksaa vielä kalliin veron marxilaisille ammattipolitikkopäällysmiehilleen. Sielläkin kyllästyi kansa parlamenttaariseen humpuukiin ja kohotti valtaan herättäjänsä — Hitlerin.

Nyt on U. S. A:n diktaatorivaltuuksilla varustettu presidentti Roosevelt alkanut hallita maataan täysin fascistisin ottein.

Englannissa on äskeisen maailmankonferenssin nolosti päätyttyä laskenut Mac Donaldin tähti. Siellä on nyt päivän kysymys uuden itsenäisen kansallisen puolueen perustaminen, puhtaasti englantilaiselle pohjalle. Tämän puuhan takana on sellaisia nimiä kuin lord Lloyd ja Churchill. Englannin vanha konservatiivinen puolue on hajautumaisillaan ja sen huomattava osa tullee liittymään uuteen puolueeseen. — Muuten on sir Mosleyn johtamien englantilaisten fascistienkin lukumäärä kasvanut nopeasti.

Ranskan sosialistipuolueesta on huomattava osa kieltänyt kannatuksensa marxilaisuudelta ja omaksunut kansallissosialistisen ohjelman.

Espanjassa on fascismi viimeaikoina saanut laajan kannattajajoukon, vaikka hallitus vainoaa ja vangitsee sen johtomiehiä, sekä koettaa tukahduttaa kaiken toiminnan.

Norjassa ja Ruotsissa on kansallissosialistinen järjestötoiminta päässyt jo hyvään vauhtiin. Varsinkin Pohjois-Ruotsissa, jossa on toimeenpantu kommunisminvastainen talonpoikaismarssi. Muutenkin on siellä taistelu kommunismia vastaan kiihtynyt ja on sillä täysin kansallissosialistinen luonne. U. S:n kirjeenvaihtaja tiedottaa m. m.:

»Muodostuu vain kaksi rintamaa: yhteiskunnan viholliset, joiden joukkovoima on vielä sosialidemokraateilla, mutta joiden johto toiminnan hetkellä siirtyy, niinkuin tähänkin asti, kommunisteille ja yhteiskuntaa säilyttävät voimat, joiden johtoon kansallissosialisteilla näyttää olevan erinomaiset edellytykset.

Heinäkuun 2 päivänä, silloin, kuin meillä oltiin kovassa vaalitouhussa, suoritettiin Norrbottenin läänin pääkaupungissa eräänlainen talonpoikaismarssi. Kaikilta läänin nurkilta saapui ylimääräisillä junilla ja autoilla ihmisiä suureen kommunismin vastaiseen mielenosoitukseen ja mieliala oli kovin sähköistynyt. Tuntui siltä kuin siinä olisi tarpeeksi sytykkeitä kokonaiselle kansannousulle. Mielenosoitus tapahtui jotenkin puhtaassa kansallissosialistisessa hengessä. »Heil Hitler» oli yleinen tervehdys. Kierrellessäni valtion autobusseilla näin, kuinka moni nuorimies heittäessään hyvästit matkaseuralleen kohotti kätensä ja hyvästeli »Heil Hitler»-huudolla. Kansakoulupojatkin ovat jo järjestäytyneitä »natseja».

Virkamiehet ovat myös kansallissosialististen paikallisosastojen johdossa ja järjestötoiminta heidän keskuudessaan on virkistymistään virkistynyt. Luullakseni jo ensimäisissä vaaleissa näyttelevät kansallissosialistit huomattavaa osaa, sillä lujan organisationsa avulla on heillä parhaat mahdollisuudet asettaa luja vastus paisuvaa kommunismia vastaan ja kansallissosialistit näyttävät ainakin Pohjois-Ruotsissa olevan tekijöitä, joihin luotetaan.»

Koko maailma herää — syntyy uudestaan!

Suomen kansa, seuraa aikaasi, liity joukkoomme!

Alas marxilaiset!

卐

Koska yksityisliikkeillä ei ole veronmaksajia, niin niiden täytyy tehdä vararikko, jos ne hoidetaan niinkuin puolueet hoitavat valtiomme asioita.

Lapsellista marxilaisuuden matkimista.

Millaista touhuilua tannerilaiset harrastavat.

Pettyneet työläiset eroavat Tannerin järjestöistä joukottain.

(Vertaa Suomen Sosialidemokraatin, 9/7 artikkeliin »Lapsellista ...»).

Äskettäin on »Suomen sosialidemokraattisessa puolueessa» eli suurkapitalisti Tannerin järjestössä sattunut tapauksia, jotka ansaitsevat huomiota laajemmissakin piireissä. Usein kuuluu ihmeteltävän, miten tuollainen järjestö voi saada ketään kannattajikseen. Lukuisat työläisnuorukaiset, jotka ovat kuuluneet aikaisemmin Tannerin joukkoon, mutta havainneet homman mätäisyyden ovat myrtyneinä ja pettyneinä kertoneet puolueen tuottamista suurista pettymyksistä.

Tannerilaisten joukkoon hankitaan uusia jäseniä voimakkailla lupauksilla, joiden toteuttamista on jo yli viisitoista vuotta turhaan odotettu. Kiivaimmin kohdistuvat lupaukset työttöminä oleviin henkilöihin, joille vakuutetaan, että kyllä pula nyt jo pian menee ohi, kunhan työttömät vaan pysyvät kauniisti soppajonoissa eivätkä ajattelisi itsenäisesti työttömyyskysymyksessä, jota vaan sos.dem. puoluejohtajat todella ymmärtävät. Tämä käykin selville jo siitä, että Sos.-dem. toteaa lukuisien työttömien nukkuvan nyt syksylläkin ulkona taivaan alla. Tilastoa niiden lukumäärästä valitettavasti ei ole vielä saatu valmiiksi, ja kohtuutontahan olisi sitä ennen vaivata korkeita puolueherroja tekemään jotakin heidän hyväkseen. Työttömät tietysti uskovat täydellisesti siihen, että pula menee pian ohi, ja jos joku ulkoilmassa nukkujista sattuisi odotusaikana vilustumaan, niin onhan puolueen johdon käytettävissä lääketieteellisiakin tietoja, joten siis näyttäisi olevan mahdollisuuksia vilustuksien parantamiseen.

Paljon puhutaan myöskin punaisten nelikulmaisten vaatekappaleiden ihailusta, jotka, korkeihin tankoihin nostettuina kauniin värinsä kautta johtavat mielet noihin ihaniin päiviin, jolloin tässä maassa saatin vapaasti vuodattaa veljesverta. Tällaiselle ihailulle onkin keksitty oikein latinalainen nimitys: »pasifismi», mikä nimitys sanakirjojen mukaan johtuu latinalaisesta sanasta »pax» (s. o. rauha). Näitä punaisia vaatekappaleita kuitenkaan ei jaeta jäsenille ilmaiseksi, vaan ne ostetaan työläisten säästörahoilla.

Puolueen jäsenet tapaavat toisensa usein Mustikkamaalla, jossa flirtti on varsin tärkeä tekijä. Naiset ja miehet ovat tässä suhteessa puolueessa täysin samanarvoisia, niin että tässä on varsin huomattava poikkeus Saksan sosialidemokraattien puolueen organisatiosta. Kun näissä tilaisuuksissa syntyy riita viinapullosta, niin on tapana nostaa oikea käsi korkealle ilmaan, käsi nyrkissä. Uutuus on, ettei tällöin käytetä enää sanontaa »kaikkien maiden köyhälistö, yhtykää», vaan käytetään uutta suomalaista sanaa, josta emme ole päässeet täydelliseen selvyyteen, mutta joka alkaa p ...-kirjaimella.

Suurkapitalisti Tanner on muuten varsin korkea herra, jonka puheille on vaikeata päästä. Ei ainoastaan hänellä, mutta monilla muilla johtajillakin on omat huoneensa. Kun hiljattain eräs nappikauppias tuli Elantoon tarjoamaan 5 grossia nappeja, täytyi hänen ensin ilmoittautua juoksutytölle, ja — häpeällistä kyllä — ei herra suurkapitalisti itse suvainnut ottaa häntä vastaan, vaan hänen piti esittää asiansa eräälle myyntiosaston alajohtajalle.

Kauppalehti määrittelee „keinotekoisuuden" käsitettä.

Rahavaltijain rikastuminen kansan kustannuksella on „luonnollista."

„Kiltit lapset odottavat" — eivätkä saa mitään.

Otsikolla »*Rooseveltin kamppailu*» arvostelee *Kauppalehti* 11/8 taas Yhdysvaltojen uutta talouspolitiikkaa, jota se moittii »*keinotekoiseksi*». Kumminkin lehti uskoo Rooseveltin mahdollisesti onnistuvankin »arveluttavissa kokeiluissaan» — mutta ei omasta ansiostaan, vaan sentähden, että »taloudellisen elämän omat voimat» ehkä osoittautuvat niin voimakkaiksi, että ne pelastavat Rooseveltin »sekkailustaan kuivalle maalle».

Tällainen kuluneiden iskusanojen toistaminen tuskin saattanee Rooseveltia muuttamaan kantansa, eikä tuollaista teoretisointia voida meilläkään ottaa vakavalta kannalta.

Asian ydin on, ettei voida pulaa voittaa, tarkistamatta rahapääoman nykyään liian etuoikeutettua asemaa.

Siihen juuri onkin Roosevelt ryhtynyt, ja *sentähden* lehti harmissaan yrittää leimata hänen edesottamuksensa »keinotekoisiksi».

Niin kauan kuin nykyinen tilanne jatkuu, niin rahapääoma ansaitsee paljon enemmän lainailemalla ja keinottelemalla kuin etsimällä sijoitusta tuotannollisiin yrityksiin.

Sellainen tilanne on todellakin »keinotekoinen»

eikä sitä suinkaan ole Rooseveltin hyvin harkitut ja *täysin luonnolliset* toimenpiteet tuon luonnottoman tilanteen lopettamiseksi.

Kansainvälisen suurpääoman palvojien Lontoon-konferenssin raukeaminen antoi maailmalle lopullisen todistuksen niiden epäpätevyydestä löytämään ulospääsyä siitä pulasta, jonka he olivat aikaansaaneet pitämällä itsepäisesti kiinni vanhentuneista periaatteista, jotka eivät sovellu tekniikan aikakauden talouselämään.

Sentähden onkin fascistinen suunta sen jälkeen sangen laajassa määrässä vilkastunut kaikissa maissa.

Ei anneta nyt enään mitään arvoa tuolle puheelle »keinotekoisuudesta», koska sen takana havaitaan olevan vain suurpääoman itsekkäät pyyteet säilyttämään valta-asemansa ja sen haluttomuus pienimpiinkään uhrauksiin työttömien miljoona-armeijojen hyväksi.

Mekin olemme sitä mieltä, että Roosevelt mahdollisesti onnistuu tai mahdollisesti ei, sekä että hänen mahdollinen onnistuminen tulee johtumaan »talouselämän omista voimista». Mutta pääasia on jäänyt Kauppalehdeltä huomaamatta, nimittäin että nuo

talouselämän omat voimat purkautuvat juuri sen uuden suunnan muodossa, jota edustavat Roosevelt, Mussolini ja Hitler,

jotka ovat käytännön ja toiminnan miehiä. Kauppalehden kehoitukset vielä vaan odottaa noiden »voimien» ilmestymistä, muistuttaa ikävällä tavalla juutalaisten väitettä, että oikea Messias ei ole vielä tullut, mutta tulee muka kyllä pian.

Lontoonkonferenssin pahin puoli oli se, että se herätti toiveita, joita se ei pystynyt toteuttamaan ja tämän kautta viivytti pulan voittamista. Pienoismäärässä on Kauppalehden teoretisoinnilla samallainen ikävä vaikutus maamme talouselämään.

Roosevelt vetoaa kansalliseen yhteishenkeen.

Työttömyys on pulan ydin.

Ostokyvyn palauttaminen on tärkein tehtävä.

Suuressa radiopuheessaan sanoo Roosevelt m. m.:

— »*Monena vuotena kaksi päätekijää ovat estäneet normaalisen hyvinvoinnin palaamista: maataloustuotteiden alhaiset hinnat ja talouselämää lamauttava työttömyys. Nämä kaksi tekijää ovat supistaneet maamme ostovoiman puoleen.*» —

— »*Uskon, että me voimme teollisuuden kansanvaltaisen itsekurin avulla toteuttaa yleisen palkkojen nousun ja työajan supistumisen siinä määrin, että teollisuustyöläiset kykenevät taas ostamaan valmistamansa tuotteet.*» —

— »*Tähän me pystymme ainoastaan teollisuuden yhteistoiminnan kautta. Ellei toiminta ole yhtenäistetty, niin muutamat itsekkäät työnantajat jokaisessa kilpailu-ryhmässä tulevat edelleenkin maksamaan nälkäpalkkoja ja vaatimaan pitkää työaikaa, mikä taas pakottaisi kunnolliset työnantajat seuraamaan esimerkkiä taikka sulkemaan tuotantolaitoksensa.*» —

— »*Jos kaikki työnantajat toimivat yhdessä työajan supistamiseksi ja palkkojen nostamiseksi, niin voitamme työttömyyden. Ja kuitenkaan kenenkään edut eivät kärsi, koska yritysten välinen kilpailutaso jää ennalleen. Mutta jos joku tärkeä ryhmä kieltäytyy yhteistoiminnasta taikka myöhästyy yhtymästä siihen, silloin meillä on taas toivoton talvi edessämme. Tämä ei saa tapahtua.*» —

卐

Näissä Rooseveltin sanoissa ilmenee selvä kansallissosialistinen ajatustapa: Roosevelt on hyljännyt liberalistisen kannan, joka kuvittelee voitavan odottaa *keinotekoisen* pulan loppuvan n.k. »luonnollisista» syistä. Selvä on niinikään, että Roosevelt katsoo pulan johtuvan työttömyydestä eikä päinvastoin. Kansallissosialismin ajatustavan mukaista on sekin seikka, että Roosevelt vetoaa kansalliseen yhteishenkeen ja toivoo siltä vapaaehtoista tukea, niin ettei hänen tarvitsisi todellisuudessa turvautua kaikkiin hänelle myönnettyihin laajoihin valtuuksiin.

Roosevelt on sitä mieltä, ettei raskaasti sairastuneeseen talouselämään voida soveltaa samoja keinoja, kuin normaaliseen talouselämään. Ja hän nimenomaan korostaa puheessaan, ettei hän voi taata ehdotonta parantamisen onnistumista. Se tulee riippumaan siitä, asettautuvatko Amerikan *kansallisen hengen* »luonnolliset voimat» riittävässä määrässä tukemaan hänen ponnistuksiaan.

Naisen osuus yhteiskunnassa.

Vanha sananlasku sanoo: »mies on luotu liikkujaksi, nainen pirtin vartijaksi». Ja niin lienee luonto alun pitäen tarkoittanutkin. Mutta olosuhteitten muuttuessa on nainen ollut pakoitettu myöskin liikkumaan pirtin ulkopuolella, etupäässä taloudellisista syistä. Tästä johtuu, että nainen on huomannut puutteellisuuksia olevissa oloissa, sekä tullut ajatelleeksi keinoja niiden korjaamiseksi. Myönnettävä on, että paljon on naisten edesottamukset korjanneetkin asioita. Nyt on kysymys vain siitä, osaammeko me naiset todellakin oikealla tavalla hoitaa näitä saavutuksiamme. Päämäärämme on ollut päästä yhdenvertaisuuteen miesten kanssa. Ymmärtääkseni ei kukaan ajatteleva ihminen kielläkään, etteikö nainen ja mies olisi ihmisinä samanarvoiset. Mutta tämä yhdenvertaisuuden toteuttaminen on aivan erilainen kummallakin.

Nykyajan vaatimus on, että naisen tulee olla kaikessa miehen rinnalla. Myönnän sen, mutta hän voi olla rinnalla, olematta silti aina mukana kaikissa tilaisuuksissa, käsittääkseni paremminkin, kun hän ottaa osaa julkisten asiain kulkuun lietensä äärestä, innostaen miestä sekä tuomalla julki toivomuksiaan. Tällä en suinkaan tarkoita sitä, että naisen on sulkeuduttava neljän seinän sisälle ja omata ne tiedot, mitkä mies tuo esitelmätilaisuuksista hänelle, vaan tarkoitukseni on selostaa miten nainen voi aikaansa tarkoin käyttämällä toimia paljon. Naisen tehtävä on monipuolinen, hänen tulisi omata monet edellytykset, ollakseen tehtävänsä tasolla. Nämä ominaisuudet saavutetaan suurelta osalta itsekasvatuksen kautta. Ja tämä kasvatus olisi alettava jo lapsesta.

Kuka on kasvattaja? Äiti. Nyt on edessä kysymys joka vaatii laajakantoista selitystä (asiainkäsittelyä), sentähden sivuutan sen tällä kertaa ja siirryn siihen kohtaan, joka on kirjoituksen pääasia. Jos perheen äiti, lapsia kasvattaessaan, ei ole lainkaan huomioinut aikansa kehitystä, niin on käsitettävissä, miten vaikea hänen on suhtautua nuorison edesottamuksiin, koski se sitten politiikkaa tahi huvituksia. Tämän asian kehittämiseksi oikealle tolalle, kehoitan kaikkia naisia yhä innokkaammin ottamaan osaa nykyisten asiain kulkuun.

Valaiskaamme nuorisollemme mikä suuriarvoinen työ heitä odottaa. Pois viha ja itsekkyys, tilalle uhrautuva rakkaus kansaan ja maahan, joka velvoittaa toimimaan uuden Suomen luomiseksi, Suomen, jossa eri ryhmät eivät revi kansaamme yhä etemmäksi toisistaan, vaan tuntevat olevansa yksi eheä Suomen kansa, yhdessä pyrkien aatetta toteuttamaan, kansamme kohottamiseksi taloudellisesti.

Tässä lyhyessä kirjoituksessa olen käsitellyt kahta eri asiaa, jotka mielestäni ovat kuitenkin hyvin läheisiä toisilleen »naisen osuus politiikkaan» ja »nuorison kasvatus», joista kummastakin erikseen toiste.

»*Hakaristinainen*».

Yli 36 tuntia ilmassa

purje-lentokoneessa pysyi SA-mies, Königsbergin ylioppilas Kurt *Schmidt*. Entinen maailmanennätys oli 21,5 tuntia.

卐

180 vallankumouspäivän tulokset

Saksassa ovat, erään Gauleiter (Maakuntavartija) Rippoldin Münchenissä pidetyn puheen mukaan:

Weimarin järjestelmän lopettaminen, marxilaisten ja porvarillisten järjestöjen lopettaminen ja tämän kautta Saksan kansan eheyttäminen, kirkon ja valtion välisen rauhan aikaansaattaminen, rauha ulkomaiden kanssa sekä työttömyyden poistamisen alkaminen.

卐

Juutalainen tov. Radek

on hiljattain kertonut joskus antaneensa käskyn teloittaa 3,000 venäläistä upseeria. —

*

Antaakohan tämä hieno tunnustus aihetta yhtä moneen kirjoitukseen maailman lehdistössä, kuin se seikka, että *yhtenä* päivänä ei Saksassa ostettu *tavaroita* juutalaisilta?

卐

S.K.J:n Työnjuhla Hämäläisten talossa syysk. 2:na p:nä 1933

Saksan yleisradion skandaali.

Virallisissa tutkimuksissa on tullut ilmi, että Saksan entinen yleisradion komissaari, *v. Bredow,* ei ainoastaan ole hankinnut itselleen 20,000 Rmk:n eläkettä (= yli 300,000 Smk.), vaan lisäksi pakoittanut viranomaiset kokoamaan noin 241,000 Rmk:n (= noin 3,800,000 Smk:n) pääoman tämän eläkkeen maksamisen vakuudeksi.

Joukko nuoria fascisteja

on käynyt vierailulla Saksassa. Heidän johtajansa, kapteeni *Gigli* lausui »Völkischer Beobachter»-lehdelle m. m.:

»Italiainen nuoriso, joka Mussolinin tahdon mukaisesti on vieraillut Saksassa, on Hitlerin nuoressa joukossa oppinut tuntemaan saman rohkean hengen ja voimakkaan kurin, kuin uuden Rooman legionoissa.»

Meidän kansallisen ja yhteiskunnallisen työmme ympärille on puoluelehdistö jo ehtinyt kutoa joukon törkeitä valheita. Kuta pitemmälle taistelu ehtii kehittyä, sitä törkeimmiksi käy puoluelehdistön juonien punominen. Sen vuoksi tulemme aina tarvittaessa ylläolevan otsikon alla lyhyesti ja asiallisesti torjumaan kaikki valheet sekä yleisölle osoittamaan, kuinka alhainen puoluelehdistön moraali on.

On vale, että järjestöömme Vaasassa olisi liittynyt vain työttömiä.

Totta on, että sikäläisessä järjestössämme on vain yksi työtön! Ja eikö työttömätkin ole ihmisiä?

On vale Turun Sanomain väite, että kokouksessamme Vaasassa olisi sanottu eräässä puheessa, kaikkien sanomalehtiemme olevan juutalaisten käsissä.

Totta on, että juutalaiset hallitsevat useimpia johtavia lehtiämme vapaamuurarien kautta ja pienemmät lehdet kirjoittavat sitä, mitä saman puolueen päälehti; ja loppujen lopuksi melkein kaikki maamme lehdet ovat rahamahdin korko-orjuudessa ja sitä tietä kansainvälisten juutalaisten määräysvallan alaisia suuremmassa tai pienemmässä määrässä.

Täkäläinen marxilaisten pää-äänenkannattaja on ottanut aivan erikoisalakseen mustata Saksan oloja ja sitä miestä, jonka käsiin Saksan kansa on luottamuksella vallan antanut. Mainittu lehti harjoittaa parjaamistaan vielä niin kouraantuntuvan karkealla ja typerällä tavalla, jotta tuskin edes lehden omat lukijat uskovat noihin juttuihin.

Totta on, että Saksa nyt on, kansallissosialismin ansiosta, noussut siitä alennustilasta, mihin marxilais-bolshevistinen hallituskausi sen oli syössyt. Nykyisessä Saksassa jaetaan oikeuttakin sillä mittapuulla, kuin mitä Saksan asema Europan kulttuurikehtona edellyttää. Ei heru enään lahjukset marxilais-juutalaisten oikeudenpalvelijain taskuihin.

Edellä mainitun lehden hävyttömyydet saksalaisesta kansallissosialistista Schlageteristä ovat törkeintä valhetta.

Totta on, että Schlageter oli yksi niitä jaloja ihmisiä, joille isänmaan onni on kalliimpi kuin oma elämä. Milloin käy sos.-demooni Horst-Wesselin kunniaa mustaamaan?

Että SKJ taistelussaan marxilaisuutta vastaan, saisi aikaan sen, että työväen asema ja työväenjärjestöt joutuisivat työnantajien armoille, ei laisinkaan pidä paikkaansa.

Totta on, että SKJ ei voi hyväksyä nykyisiä eri kansainvälisten internationalien ja Moskovan talutusnuorissa kulkevia »ammattijärjestöjä», vaan pyrkii luomaan suomalaiselle työkansalle kansalliset ammattiosastot, jotka takaavat, että tässä maassa työväen edut tulevat kulkemaan ennen puoluejohtajien etuja, ja joihin myöskin henkinen köyhälistö voi liittyä, joita vailla työväestön taistelu kapitaalia vastaan on tuulenpieksämistä.

Että SKJ pyrkisi valtaanpäästyään rajoittamaan naisten yhteiskunnallista vaikutusvaltaa, on vastustajiemme harjoittamaa tavallista tosiasiain vääristelyä.

Totta on, että SKJ:n rivit ovat avoinna naisille samassa mittakaavassa kuin miehillekin, ja että naiset voivat liittyyään SKJ:öön valvoa paremmin etujaan kuin nykyään. Nykyinen puoluesysteemi on varannut verrattain vähän alaa naisten yhteiskunnallista toimintaa varten, naisille on varattu tilaa puolueissa vain sikäli, kun ovat voineet hankkia puolueille vaalikarjaa. Naisten lukumäärä eduskunnassa on kai tästä valaisevin esimerkki. SKJ:ssä naisen asema on tasavertainen miesten kanssa.

Nouse herää!

Nouse herää Suomen kansa
onneasi valvomaan.
Aika heittää vihan keino
tantereilta tämän maan.

Yhteen liity Suomen kansa
oikeuttas puoltamaan.
Heitä puolueiden ansa
menneisyyden unholaan.

Muista, ettei Suomen kansa
sovi eri karsinaan.
Yhdy meihin, ettei ansa
saisi meitä sortumaan.

Kohdaltansa nainen, mies
ylös innoin toimimaan.
Poistuu silloin orjan ies,
koittaa onni isänmaan.

A. Virtanen.

Herää 卐 Suomi

Suomen Kansan Järjestön pää äänen kannattaja.
Helsinki, Mikonk. 1. B.

Toimituksen ja konttorin puh. 34 793.

Tilaushinnat:
Kesäk. vuod. lop. .... 20:—
1/4 vuosi .... 10:—
1 kk. .... 5:—
Irtonumeron hinta .... 1:—

Ilmoitushinnat:
Palsta mm. 1:—. Määrätyllä paik. 20 % korotus. Alin ilmoit. maksu 20:— mk.

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Helsinki 1933
Tilgmannin Kirjapaino